

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Corespondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român“,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Aprilie-Maiu-Iunie al anului 1893, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asigurațiunile postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung.*) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se pōtă ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Martiu 1893, să-și înnoiască abonamentul, pentru a evita espeditura va fi silită a sista cedarea foiei.)*

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espeditiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 30 Martiu, 1893.

Foilor șoviniste magiare nu le-a fost dat să aibă bucurie la sfintele Pasci, întru cât adevărul ele nu sunt periculate și ca atari n'au să se bucure la ziua învierii Domnului.

Supărarea le-a făcut-o „P. Lloyd“ care în numărul său de Pasci revine și se ocupă cu cestiunea mult discutată, cu mânia împăratului și regelui asupra Ungariei, sau fiindcă Ungaria e identică cu „națiunea“ maghiară, care singură îi conduce destinele, asupra poporului magiar.

„Pest. Lloyd“ constată mai înainte de toate, că într'adevăr există la curte o recelă față de maghiari sau cum se exprimă el, s'a pus un nor între coronă și țară, și acest nor s'a format din negura și vaporii, ce s'au ridicat din viața publică în noi. Disparagonia această s'a produs în urma propagării

unei dogme politice false, nereale, care constă într'aceea, că se nisuesce a se împreuna alipirea și credința față de regele constituțional cu fanatismul nutrit pe cale măestrită față de Kossuth, care a proclamat deslipirea de Habsburgi și nici aji nu recunoșce pe regele încoronat al Ungariei, până când acela este totodată și împărat al Austriei. Ei, adevărații, cari propagă cultul lui Kossuth, despart personalitatea lui în două și nu se închină la revoluționariul, — asta, veți Dómne pentru că sunt loiali, — ci la acel Kossuth, care a inițiat constituționalismul unguresc la 1848. Acesta este o ficțiune și „P. Ll.“ intrăbă, că oare acesta nu este în stare să producă disgust și recelă, cu deosebire în cercurile curții, cari nu sunt arangiate pe base de ficțiuni. În viața publică a noastră, dice el mai departe, s'a născut un deficit de mai deparat și de sigur, că acesta nu promovăză pacea. Probă de această nesinceritate a fost proclamarea lui Kossuth de cetățen de onore al capitalei, în curând după ce M. Sa i a dat Budapestei titula de: capitală și oraș de residență. Aceia, adevărații kossuthistii, cari le provocă toate acestea, dice „P. Ll.“, călătoresc pe superlativ-vele „naționale“ escesive în așa măsură, încât perd simțirea și auțul față de glasul simplu al realității, apoi încheie cu asigurarea, că marea majoritate a „națiunii“ este loială, nu este kossuthistă, despre ce se va convingea și regele, când va veni în Ungaria.

Acest articol a cauzat, precum am amintit, supărare foilor șoviniste și toate se grăbesc a-l comenta și se trudesce din reputeri a arăta, că cele espuse în el sunt departe de ideile și simțimintele maghiarilor, de aceia și simțimintele fideli și loiali și pentru cultul lui Kossuth, „pe care de altcum nimenia nu-l mai pōte scōte din inima națiunii maghiare“, împăratul și regele nostru nu are motive de a fi mâniaș.

O astfel de logică, în astfel de ministe de gândire numai în capetele șoviniste pōte exista.

Altcum e trēba maghiarilor unde vor ajunge cu trebul lui Kossuth.

Noi constatăm din articolul lui „P. Ll.“, că curtea e rece față de maghiari pentru acest cult escesiv. Politica de duplicitate aci își produce fructele sale.

Ceea-ce privește apoi caracteristica lui „P. Ll.“ cu superlativ-vele „naționale“ escesive ale kossuthistilor, noi putem afirma, că acesta se pōte aplica la marea majoritate a maghiarilor, când e vorba de atitudinea lor față de naționalitățile din țară. În acest esces, în această închipuire, ei uită glasul realității, nu mai pot judeca drept și apoi se miră, precum se miră și de recelă curții, că în Europa încep omenii a-i cunoșce după cum sunt, nu după cum se laudă ei pe sine.

Și de sigur, că acest esces, care a produs recelă curții, nu îndulcesce nici pe vorba lui și nu promovăză pacea, vorba lui „P. Ll.“

Când oare vor înceta maghiarii în interesul binelui patriei, cu superlativ-vele „naționale“ escesive?

Revista politică.

Era de prevădută încă de pe timpul alegerilor deputaților, că lucrurile în Serbia n'au să se termine bine. Scirile, care sosesc din Belgrad anunță, că situațiunea în Serbia este foarte precară și că e temere de o răscolă chiar.

Se știe adevărul, că la ultimile alegeri guvernul liberal n'a reușit decât cu câte-va voturi în majoritate față de radicali. Adunându-se deputații în sala scupcinei se încinse o vehementă discuțiune la alegerea presidentului. Radicalii pretindeau să se numere mai întâi reprezentanți în cameră în număr ca și liberalii. În urma unor polemisiări radicalii părăsiră demonstrativ scupcina sub strigătele ironice de „Să trăieșcă constituția“. Pasici și Sava Gruici au fost în fruntea lor. Doi deputați proghianisti, cerură în raport și Garaschanin declară, că în raport

cu numărul deputaților rămași scupcina nu pōte lua concluse valide, de aceea ei nu vor participa la lucrările ei și părăsiră sala.

După acestea ministrul de interne ținu o vorbire și dice, că scupcina pōte lucra. Regimul va veni cu propunerea ca scupcina să declare de anulate mandatele celor ce au părăsit sala și să ordineză alegeri nouă.

Un lucru, care a provocat mare senzație în Ungaria s'a întâmplat cu această ocaziune și anume corespondenților dela foile magiare nu li s'a permis a participa pe galerie. Journalistii au primit răspunsul laconic: Maghiarilor nu le dăm bilet*.

* * *

În urma frământări urmate după criza ministerială din Franca s'a format în mod definitiv noul cabinet. El este astfel compus: Dupuy, presidenția și internele; Develle, esternele; Peytral, finanțele; Guérin, justiția; Poincaré, instrucțiunea publică; Terrier, comerțul; Viette, lucrările publice; Viger, agricultura; generalul Loizillon, războiul și amiralul Rieunier, marina. Va se dice, au eșit din fostul ministeriu d-nii Ribot, Tirard, Bourgeois, și Delcassé; au intrat miniștri noi: Peytral, Guérin, Poincaré și Terrier; Dupuy a trecut dela instrucțiune la interne; și au păstrat în sfârșit portofoliile: Develle, Viette, Viger, generalul Loizillon și amiralul Rieunier.

Din viața noastră constituțională bisericescă.

Brad, 20 Martiu, 1893.

În 18 l. c. s'a ținut ordinul Zarand pentru anul 1892.

Merită ca p. t. public român să aibă cunoștință despre unele cestiuni principale ale acestei reprezentanțe a unui tract, care numără aproape 40,000 de suflete, deore-ce au însemnatate generală.

FOIȚA.

Poesii populare

din Țera-Oltului (jurul Avrigului) adunate de „Ioan“.

(Urmare)

Harnică e mândra mea
Laude-o totă lumea,
Luna caer își făcea,
Marța 'n furcă și-l lega,
Mercurea fusul prindea,
Joi în tēg mi se ducea
Și Vineri să'nturna,
Sâmbăta rufe spăla.
Popa tocă-n leturghie
Și ea uscă la o iie,
Părinte Sântia Ta
Mai așteptă cu toca
Să mi se usce iia.

Așa dice mândrele dice
Să me 'nsor acum de mic,

Ș'asa dice mândra mea,
Copile nu te 'nsura
Ci mai șeși un an ori doi
Să ne iubim amēndoi.

Mi e frică c'oi arde 'n foc
C'am iubit fără noroc,
Frică mi-e c'oi merge 'n iad
C'am lăsat ce mi-a fost drag.

Trandafir de pe cărare
Nu e dorul bōlă mare?
Bōlă mare și cu jele
Pentru inimi tinerele.

Frunză verde mărăcine
Nimic sănd dorul de mine,
De când dorul m'a lovit
Mintea mi s'a rătăcit,
De când dorul m'a cuprins
Sufletul mi s'a aprins.

Suiu în deal cobor în vale,
Și-mi perd diua tot pe cale,
Valea sui dealul cobor
Viēta-mi trece tot cu dor.

Puiculiță flōre 'n gură
Când te vād în bățură,

Uit plugul în arătură
Sapa 'nfiptă 'ncurcătură,
Și las boii ca să pască
Plugul să se ruginēscă
Și sapa să putrețēscă.

Alei puică dac'ai vrea
Patru pluguri ași avea
Țera 'ntregă ași ara.

Graiul dulce de muere
Varsă 'n suflet mângăere
Și dă omului putere.

Place-mi urda, place-mi cașu,
Da-mi mai place ciobănașu,
Căci și urda să sfērșeșce
Ciobănașul tot trăeșce.

Frunză verde, bradule,
Bade fermecatule,
Că de n'ai fi fermecat
N'ai căta bubou'n*) pat
Și tu cu el îmbrăcat,
N'ai căta felul la șură
Și frēul la murgu'n gură,
N'ai căta calul pe vale
Și tu esci pe el călare.

*) Bubou-suman.

Munte, munte pētră mare
Plēcăte de vērף la vale,
Să trecă badiu călare
Să dea sare la miōre,
Și tārțe la oișe
Și guriță la mândrușe.

De când s'a dus badiu dus,
Flōre roșie n'am pus,
Făr' albă și cărmăjie
Trag nădejde să mai vie,
Ș'am pus flōre de ovēs
Am nădejde să-l mai vād.

Sci tu bade ce diceai
Astă ernă și plāngeai,
Că nu este om pe lume
Pre noi să ne despreune,
Eaca om ca s'a aflat
Cel mare domn de 'mpērat
Pre noi ne a despreunat.

Bădiș dorul meu ș'al tēu
Împreune-l Dumneșeu,
Facă-l pod prest'un părău,
Să trecă tot doi cu doi
Și noi bade amēndoi,
Să trecă tot trei cu trei
Noi încă ca doi copii,

Din rapoartele oficiose se vede, că organele administrative politice au cerat în decursul anului expirat a se ingera în afacerile autonome ale bisericei noastre — de două ori. Prima dată când la școala confesională din Bulzesci s'a instituit învățătorul calificat S. Safta, în locul învățătorului provisoriu I. Alba; ér a doua-ora în luna lui Iuliu, când s'a condiționat ținerea adunărilor corporațiilor bisericesci și școlare de la însinuarea acestora organelor politice, cu 48 ore mai înainte și comunicarea ordinii de zi. Dar protopresbiterul tractul Vasile Damian a luat poziție demnă în ambele cazurile și astfel autonomia bisericei noastre s'a respectat.

Mersul afacerilor bisericesci a fost normal. Pentru a micșora numărul parochiilor vacante s'a întregit o parochie prin alegere și s'au pregătit cele prescise pentru întregirea altor trei parochii, încuviințându-se din partea V. Consistoriu arhidieceșan publicarea concursului. Astfel se poate spera, că pe viitoriu va fi mai mic numărul parochiilor vacante. Salutar ar fi ca cât mai curând să se aibă fie-care parochie preotul său — căci acesta este o chestiune de importanță vitală pentru biserică și națiunea noastră.

Pentru a se putea procura pe sama bisericilor vestminte preoțesci și odore trainice, s'a rugat V. Consistoriu arhidieceșan ca să recomande o firmă solidă. Este timpul ca cei chemați să se îngrijescă ca speculanții ovrăi etc. să nu mai despăie bisericile noastre de sume enorme, pentru niste vestminte îndecit plătite, în raport cu valoarea, ce reprezintă și ca să se pună stavilă răspândirii caricaturilor de icône de la Nicula și altundeva, cari jignesc sentimentele de pietate ale credincioșilor. Pe lângă aceste apare tot mai imperativă necesitatea, ca reprezentanța bisericească supremă să iie măsurile de lipsă și pentru rețipărirea cărților bisericesci și ale celor de rugăciuni. Acesta trebuie să se facă cu o și mai curând. La din contră se va lăși începutul făcut deja de a procura cărțile bisericesci și cele de rugăciuni dela tipografia și confesiuni străine. Prin acesta va suferi tipografia arhidieceșană, ale cărei venite sunt destinate a spori fondul arhidieceșan de pensuni. Și mai mult va suferi biserică, deorece prin cărți străine de confesiunea noastră, se încuibă și principii contrare credinței noastre. Principii obsta!... Éta teren mănós de activitate pentru cateheții, profesorii, teologii și alți cărturari ai noștri, cari vreau faptice să promoveze cultura și fericirea nămului nostru!

Pe terenul școlar, în tractul Zarand, se constată ore-care îmbună-

țătire față de trecut. Cu toate aceste în această privință trebuie să se facă mai mult. Poporațiunea zărândénă nu este tocmai așa de săracă; ér puterea vitală a individului bine răspătită. Dispune de 39 școle primare cu 39 învățători și de un gimnasiu inferior gr. or., provăduț cu cele necesare, la care se află alăturată și școala primară superioară cu doi învățători. Din atâtea școle numărul de 3122, dintre 38,360 suflete (numai 10%!), al celor, cari știu ceti și scrie — este cât de mic. Ce să dăcem atunci despre ținuturile, cari sunt mai sărace și n'au gimnasiu în mijlocul lor!?

Dorința ardețore, lipsa imperativă de a ridica învățământul, combinată cu pericolul ce amenință școlile noastre confesionale prin proiectul de lege al guvernului, privitoriu la salarisarea învățătorilor a îndemnat sinodul ppresbiteral a enuncia cu unanimitate următorii conclus:

„Sinodul, primind de al seu proiectul oficiului protopresbiteral, recercă comunele bisericesci prin cerculariu, ca în cercul lor de competență, pe temeiul modalităților indigitate (venit cantoral, bucate, repartiiuni, contribui din fondul biserice și ajutóre), să urce salariul învățatöresc la suma recerută de 300 fl. v. a., punându-le totodată în vedere, că la cas de a nu urma în tocmă, să va cere aplicarea dispozițiilor aduse de cătră Preav. sinod arhidieceșan în sesiunea din anul 1892, în înțelesul cărora se vor impune repartiiuni și se vor aplica chiar măsuri disciplinari eștraordinare contra organelor eventual renitente în această afacere, spre care sfărșit se autorisăză ppresbiterul a face, la timpul seu, subșternere la V. consistoriu arhidieceșan. Sinódele parochiale au să se exprime în acest obiect până la 15 Iuliu v. 1893 ca astfelu cu începutul anului școlariu 1893/4 să se pótă face angagiamentele corespunđtöre, ocupându-se posturile vacante și provisorii prin indiviđi cualificați“. În împregiurări, ca cele actuale o corporațiune conscie de datorința sa, nici nu ar puté lua alt conclus.

Partea leului rămâne în sarcina preoțimeii tractuale. Prin punerea în practică a acestui conclus, va dovedi, că posedă preoțimea noastră încrederea credincioșilor sei, sau ba. Sarcină grea; dar împregiurările impun jertfe. Numai așa putem spera, că școlile noastre și interesele poporului român să vor salva.

Averea parochiilor este bine îngrijită. Din 61 comune bisericesci numai cinci mai restăză cu rațiociniul pre 1890 și multe l'au așternut și pe anul 1892.

Averea fondului ppresbiteral a crescut în decursul anului 1892

cu 121 fl. 17 cr. și sunt semne, că acest fond pe viitoriu să va spori și mai tare și își va ajunge ținta de a puté acoperi unele trebuințe neincunjiuravere ale tractului. Într'adevăr ar servi spre onórea acestui tract mare, cât un principat germán, dacă ar dispune de o localitate corespunđtöre atât pentru edificiul ppresbiteral, cât și pentru locuința protopresbiterului, care ca conducătoriu al afacerilor ppresbiterale, gimnasiale și naționale, are o sarcină dintre cele mai grele.

În fine, referitor la proiectele actuale bisericesci ale guvernului s'a enunciat, cu unanimitate conclusul: „Sinodul rógă pe Ven. consistoriu arhidieceșan, ca să protesteze, la timpul său, contra proiectelor de lege bisericesci ale guvernului, fiindcă prin aceste să ating, în mod vătămătoriu, interesele vitali ale bisericei greco-orientale“.

Astfel și-a arătat sinodul ppresbiteral din Zarand interesul seu față de sórtea, vađa și autonomia bisericei sale.

Merită a fi amintite și conclusele privitöre la începerea învățământului în Septembrie la școlile elementare din opidele: Brad Băița, Criscior și comuna Cebea, precum îngrijirea cimiteriilor prin facerea de șanturi împregiurul lor și plantațiunea acestora cu spini, acăți etc

Aceste sunt chestiunile principale cari s'au desbătut în sinodul ordinar al tractului ppresbiteral Zarand pe anul 1892.

Dea Dumneđu, ca conclusele salutare să se pótă practica, căci numai astfel vor deveni armă puternică pentru apărarea intereselor vitali ale poporului român. Dr. P. O.

Noutăți.

Cutremur. Sămbăta trecută între 2 și 3 ore p. m. s'a simțit un cutremur puternic de pământ, care a durat mai multe secunde. Cutremurul s'a simțit aproape în toate părțile Ardeului și Ungariei.

Atentat. Luni, în 10 Aprile n. a. c. s'a comis un atentat la viața primatului Vaszary. Atentatorul se numește Csolics Iános și a fost mai înainte în serviciul domeniilor primațiale, ca pivnicer în Strigoniu. În timpul din urmă el a fost dimis din serviciu. Pentru acesta a voit să-și resbune asupra primatului. El a cerut audiență și a vrut să străpungă pe primatele cu un cuțit, dar a fost impedit de secretarul primatului, Kohl Medard, care a fost rănit greu. Primatele a leșinat. Atentatorul a fost prins de servitori și predat poliției.

Iesuiții în Ungaria. În monarchia noastră se află cu totul 690 de iesuiți. Dintre aceștia trăiesc 182 în Ungaria și anume se află: în Budapesta 7, Kalocsa 55, Tirnau 83, Pojon 59, etc.

Postal. Direcțiunea postală telegrafică din Cluz escrie concurs pentru ocuparea postului de magistru postal clasa III a în Vaida-Recea, (Comit. Făgăraș). Reflectanții au asterne supllicele în decurs de 3 săptămâni.

O nouă companie Panama. Compania Panama anunță că s'a iscălit eri un contract de prorogare. S'a acordat un termen de 20 de luni, care expiră la 31 Octombrie 1894, pentru formarea unei noue societăți, căreia i se va da timp de 10 ani, dela data constituției sale, pentru a isprăvi canalul. Lichidarea va trebui să plătăscă în trei termini câte 500.000 de franci, care va completa capitalul de 8 milioane pus în sarcina noue societăți. Situațiunea materială nu e nici de cum modificată. Ea va face obiectul unui inventariu contradictoriu. Celelalte stipulațiuni ale convențiunilor precedente sunt menținute.

Cas de mórte. Din Lipova ni se anunță mutarea la cele eterne a onestului comerciant român David P. Simon în vârstă de 64 ani. Defunctul care lasă în adăncă jale o mulțime de rudeni a făcut donațiuni pen-

tru scopuri bisericesci școlare și culturale. Fie i țărana ușoră!

Programa adunării generale a reuniunii districtuale a învățătorilor români gr. or. din protopopiatele Consistoriului aradan, ce se află în drépta Murășului, ținute în zilele 1 și 2 Aprilie st. v. a. c.

Joi în 1/13 Aprile.

a) Înainte de amăđi.

1. La 8 ore dimineța asistare la chemarea dăchului sânt în biserică catedrală din Arad.

2. Cuvânt de deschidere rostit de președintele reuniunii Teodor Ceontea.

3. Constatarea membrilor prezenți și încasarea tacselor curente și restante.

4. O deputațiune invită la adunarea generală pe H. S. I. P. S. Domn episcop diecesan Ioan Mețian.

5. Bineventarea Ilustrului prelat.

6. Raportul comitetului central despre activitatea reuniunii în anul expirat și predarea la o comisiune censurătoare.

7. Învățământul intuitiv în școala populară, disertațiune de Iosif Moldovan.

8. Ce e cauza, că învățătura primită în școala populară poporul de multe ori o folosesce ca armă în contra preotului și a învățătorului? disertațiune de Iuliu Groșorean.

b) După amăđi:

9. Rapoartele casariului, a controlorului și a bibliotecarului și predarea acestora la comisiuni.

10. Musica la noi și corurile noastre, disertațiune de Valeriu Magdu, prof. de musică.

11. Împărțirea nouă a materialului de învățământ pentru anul curinte la cele șapte reuniuni cercuale.

12. „Credít ipotecar și amortisație“ disertațiune de Stefan Leucuța.

13. Inscierarea de membri noi.

II. Vineri în 2/14 Aprile.

a) Înainte de amăđi:

14. Introducerea elevilor în șocótă, prelegere de Vasiliu Suciu.

15. Referada comisiunii asupra raportului general al comitetului.

16. Referada celor alalte comisiuni asupra rapoartelor casariului, controlorului și a bibliotecarului.

17. Înfluița învățământului istoriei în școala populară, disertațiune de Nicolau Boscaiu.

b) După amăđi:

18. Învățământul fizice în școala elementară disertațiune de Georgiu Tomșa.

19. Eșcieriarea unui premiu pentru cel mai bun manual de gramatică română în școala populară.

20. Dimisionarea comitetului și constituirea e noul period de trei ani.

21. Alegerea unei comisiuni pentru autenticarea procesului verbal.

22. Inchiderea prin președinte.

Arad, din ședința ordinară a comitetului ținută în 30 Martiu n. 1893.

Teodor Ceontea, Nicolau Stefu,
președ. secretariu I.

Invitare. Tinerimea meseriașă română din Arad, arangiază sub conducerea învățătorului Nicolau Stef în Dumineca Tomei 4/16 Aprile 1893 Representațiunea teatrală împreună cu petrecere de joc. — Începutul la 9 ore sara.

Se represintă pentru a II-a óră piesa „Ruga dela Chisetău“, comediă populară într'un act cu cântece și joc — de Iosif Vulcan.

Invitare. Societatea de lectură a tinerimei dela institutul pedagogico-teologic ort. rom. din Arad invită la „Ședința festivă“ ce se va ține la Dumineca Tomei în 4/16 Aprile 1893 în sala cea mare a seminarului.

Program:

1. „Christos a înviat“, secestet micșt.
2. „Cuvânt de deschidere“, rostit de v.-președintele societății Andrei Horvath, cleric curs. III.

3. a) „Serenadă“, de C. Porumbescu, quartet bărbătesc. b) „Frunđulița verde de stejar“, de G. Musicescu, secestet micșt.

4. „Divinitatea preoției“, disertațiune de Laurențiu Tóder, cleric c. III.

Dute bade cât codru
Și stăi unde-a sta Oltul
Oltu-n patru se cotesce
Stăi bade-o și odichnesce
Și calul ț-i-l potcovesce,
Cu potcöve de aramă
Cu cue de flori de tómnă,
Cu potcöve de argint
Cu cue de flori de câmp.

La mijlocul câmpului
Cresce flórea sórelui,
Da, nu-i flórea sórelui,
Că sunt ochii șarpelui,
Mănăncă la un voinic,
Și-l mănă de jumătate
Jumătate nu-l mai póté,
De cuțite ținuite
De paloșe ascuțite,
Un drumar pe drum trecea
El din graiu așa grăia:
Haida frate de me scóte
Că-ți sunt frate pân' la mórte
Șarpele din graiu grăia:
Du-te om în calea ta
Că pe asta l'oi lăsa
Și de tin' m'oi apuca
Că așa'i e ursita,

Că maică sa mi l'a dat
Chiar în nóptea Pascilor,
C'un picior l'a legănat
Cu gura l'a blăstemat:
Mănă șerpuii carnea ta,
Cum mi-ai supt tu țifa mea,
Sugă șerpuii trupul teu
Cum mi-ai supt tu trupul meu.

Măi badiț cu șese boi
Dinainte nu sunt doi,
La mijloc nu sunt de loc
La proșap acum să fac.

Pe drumul Sibiului
Vine dorul badiului,
Așa vine de ferbinte
Să stau în loc m'ăși aprinde,
Cu atăta am noroc
Că mă duc nu stau pe loc.

D'auđit'am dela móră
Că zace badiu să móră,
Nu știu Dómne cum a face
Să mă duc să-l vđd cum zace
Cu fața cătră pärete
Cu gura friptă de sete.

(Va urma.)

5. „Lelea vităză“, poezie populară, de G. Musicescu, secetist micist.

6. „Dan Căpitan de Plaiu“, poezie de V. Alexandri, declamată de Vasiliu Papp, cleric c. II.

7. a) „Senin și furtună“, de I. V. Robchievici, quart. bărb. b) „Baba și Moșnegul“, poezie populară, de G. Musicescu, secetist micist.

8. „Spiritul învățământului în scola populară“, disertațiune de Romul Roman pedagog c. III.

9. a) „Resai lună“, b) „Dis'a badea“ poezii populare de G. Musicescu, secetist micist.

10. „Paraponisitul“, de V. Alexandri, predată de Georgiu Lupșa, cl. c. III.

11. a) „Stăncuța“, poezie de G. Musicescu, secetist micist. b) „Marș“ de C. Porumbescu, quartet bărbătesc.

Inceputul la 7 ore seara.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Hațeg, 29 Martiu, 1893.

Onorate dle redactor! În ziarul „Tribuna“ Nr. 50 din anul curent „un creștin“ se ocupă cu viitorul alegere de protopop în tractul Hațegului — și după ce vorbește — înainte de vreme — în această cestiune admoniază pe alegătorii de drepturi prezabiterale, ca să fie cu băgare de seamă ocașiunea alegerii, pentru-că respectivul „cu frică și cu cutremur se infioră și de auzul unor combinațiuni“ ca și când apoi ar face apel ca alegătorii se nu se lase a se seduce de primarul ambrosie Bersan, pre carele îl prezintă ca inimic al cauzelor naționale și cauzelor românesce.

N'am de cuget să me bag în polemici cu necunoscutul „creștin“ și nici nu voesc a apăra pe nimenea. Constat însă că prin desecele corespondențe apărute în colonele „Tribunei“ scrise pôte tot la indemnul respectivului „creștin“ și-a arătat ura personală, ce o are față de primarul menționat din care cauză l'a prezentat cetitorilor „Tribunei“ de atâtea ori în mod compromișător, fără ca acesta se fi stat vre-odată de vorbă cu autorul.

După cum se vede „creștinul“ ca și de altădată se ocupă de procurorul și de medicul orașului — cari s'au ales ca streini — invinuinđ pentru tôte pe primarul orașului.

Dacă autorul nu vrea să știe, trebuie să spun, că alegerile de drepturi prezabiterale, decurg după candidarea făcută sub prezidiul vice comitetului őr reprezentanți opidană votată de comitetul őr din cei candidați.

Acum aș vrea să știu, cum pôte primarul să alégă cu un vot pe cineva contra a 48 de voturi?

Spune apoi, că limba protocolară românescă asigurată prin statutul aprobat de înaltul regim e scosă și înlocuită cu cea ungurască tot din vina primarului opidan A. Bersan.

Avăea drept! Numai creștinul să-și pună șieș întrebarea acesta și apoi se va convinge că vina nu cade pe umerii primarului, care primind poruncă dela superiorii sei a trebuit să se supună (? Red.) precum ar face-o acesta chiar și dl „Creștin“ în atare poziție; vina și răspundea însă cade pre reprezentanții unde ar fi fost locul ca să-și ridice vocea și „creștinul“.

Cestiunea limbei a mai venit la tapet, dar reprezentanța în frunte cu protopopul Rațiu și-a cunoscut misiunea.

În cestiunea acesta a venit mai târziu un alt ordin, la care reprezentanța n'a reflectat ba din contră „creștinul“ cu aderenții ser nu că döră au apărât vreodată cauza acesta în frunte fără a precăputat prin aceea, căci ca naționaliști, români cu trup și cu suflet, au acusat pe primarul opidan la ministrul unguresc, cu născociri și cu calomnii, ca să l'ridice din slujbă, pentru-că nu știe și nu posedă limba magiară.

Poftim judece acum lumea!

Dať să lăsam pe primarul căși va ști el apăra cauza sa și să ne întörsem la „creștin“ care să încercă cu atâtea cutezanță a dresa pe o corporațiune de alegători, meni consci de faptele lor — őrmeni —

cari știu să și apere biserica și națiunea lor fără a avea lipsă de admoniările atărui „creștin“.

Cu respect la cestiunea alegerii de protopop în tractul Hațegului, și acum ca și la început susțin, că nu e timpul oportun a ne ocupa cu cestiunea în modul cum o prezintă „creștinul“ în „Tribuna“ și mai ales când încă nici nu cunoșcem și nici nu știm, că cine sunt concurenții?

Posibil că respectivul „creștin“ va fi înțeles de așa ceva, pentru-că i place a scrie mult și multe în această afacere.

Părerea mea este, că alegătorii acestui tract protopresabiterale conscii de drepturi lor și învățaiți de zelul, ca să vadă în fruntea acestui tract un bărbat demn, își vor implini misiunea cu conștiințositate — őr asupra persoanei alegând ne vom da părerea, când vom cunoșce numele concurenților și când se va statori ziua alegerii — atunci singuraticii alegători vor fi la înălțimea misiunii lor și nu se vor lăsa a se conduce de nimenea, cu atât mai puțin de „creștinul“.

Un alegător.

Cestionariu istoric.

de

Nic. Densușian.

(Urmare).

127. Se află ne pe acolo vre un sat, în care sătenii nu aveau în vechime alte îndatoriri față de stăpânire, decât să păzescă drumul cel mare de făcătorii de rele?

128. Se află undeva în ținutul de acolo urme de un pod vechiu de piatră?

129. Cum se numește podul acesta? — și cine l'a făcut?

130. Se găsesc în ruinele podului acestuia petri cioplite și cărămiți bătrâne?

131. Se află cumva la capetele acestui pod urme de întărituri vechi, de turnuri, castele, sau vre un drum așternut cu piatră?

132. (Întrebare specială pentru Transilvania). Se vorbește ceva, că în vechime ar fi fost un pod de piatră peste Murăș, și unde anume?

133. Se află cumva pe acolo vre un pod tăiat de dreptul în stâncă viă, încât să pară a fi natural?

134. Ce spun bătrânii, pe unde era în vechime trecătorea principală peste apele mari de acolo? d. e. peste Dunăre, Tisa, Murăș, Olt, Prut, Nistru etc.?

135. Se află pe acolo vre-un drum numit Podul de pământ, Podul buricat? — cum sunt construite podurile aceste și pentru ce se numesc astfel?

136. Se vorbește ceva pe acolo despre un pod de piele întins peste o vale sau peste un riu?

137. Se află pe hotarul comunei de acolo vre un loc numit:

— Cetate, Cetățue? — Cete? — Cetate împărătescă? — Cetatea de pământ? — Cetatea Latinilor? — Cetatea Dacilor? — Cetatea Romanilor? — Cetatea Tătarilor? — Cetatea Némfului? — Cetatea lui Traian? — Cetatea Mareului? — Cetatea Fetei? — Cetatea Bolovani? — Costol? — Culă? — Canapă? — Grad? — Grădeț, Grădisce? — Pălancă (Pălancuța)? — Polotă? — Polată? — Trohan? — Turn? — Rotundă? — Strajă? — Cărăulă? — Burgu?

138. Se găsesc cumva la cetățile de acolo urme de zidării vechi de șanțuri și ridicături de pământ?

139. Ce turn are fundamentul acestei cetăți? Se turnă

— este în 3, ori în 4 colțuri? — în formă poligonală? — rotundă? — ovală? — sau în formă neregulată?

140. Ce lungime are fie care latură din fundamentul cetății. (Aici referenții sunt rugați, să însemneze lungimea și lățimea în metri, în stângeni, ori în pași.)

141. În ce loc este așezată cetatea acesta, pe șes, pe vârfurile așezate, pe vârfurile unei stânce, sau la o strămtore őr care?

142. Ce spune poporul, pentru ce a fost făcută cetatea acesta?

— a fost făcută cumva, ca sătenii să pôtă fugi în cetate, când veniau dușmanii

în țără? ori era făcută numai pentru cătane ca se nu lase pe dușmani să trecă pe drumul ori prin strămtorea de acolo?

143. Ce spun bătrânii, ce bătaia s'a întâmplat la cetatea acesta?

144. Cum numește poporul câmpul de lângă cetate?

145. Se află cumva vre-un drum vechiu împetrit, care se ducă la cetatea acesta?

146. Se găsesc cumva la cetatea acesta petri cioplite, petri cu inscripțiuni latine ori grecesci, cărămiți bătrâne, mari, late și gróse, bani vechi romani ori grecesci, hârburi de vase vechi, urme de sghiaburi, de canale, de tunele ori drumuri őr sub pământ?

147. Se găsesc cumva lângă cetatea acesta grămeți de pietri rotunđite, mari ca pumnul, ori petri de prasce, ca nua și ascuțite la capete?

148. Se găsesc cumva lângă cetatea acesta glónțe de plumb din vremea vechiă în mărimea nucilor și în formă ovală sau eliptică?

149. Se află cumva în ținutul de acolo vre un loc, ori ruine de cetate numite:

— Jidova? — Cetatea Jidovilor? — Măgura jidovului? — Délul Jidovului? — Jidovini? — Jidanița? — Zidina? — Ovrei? — Părul Jidovului sau al Jidului?

150. Ce spun bătrânii despre Jidovii acestia?

— Ce fel de őrmeni erau ei? — ce locuinițe aveau? — și ce s'a întâmplat cu ei?

151. Ce spune poporul, ce lucrări mari au făcut jidovii acestia?

— au făcut ei undeva vre-un pod? — au tăiat vre-un munte? — sau au — strămutat ei cumva muntele?

152. Se află cumva acolo ruinele vreunei cetăți vechi cu numele Urișsa sau cetatea urieșilor?

153. Ce vorbește poporul acolo despre urieși?

— ce lucrări au făcut ei? — cu cine au purtat desobe? — și cum au perit?

154. Ce desebire face pe acolo poporul între jidovii, cari aveau cetăți, și între uriași?

(Va urma.)

Societatea națională de asigurare în

contra nenorocilor și pentru lucrători în

Budapesta. Cu avântul continuu și repede al comerțului și industriei se sporesc relativ și nenorocirile cărora e espus fiecare în asemenea măsură. Diarele dedică deja nenorocirea un rubrică proprie și de trece câte o őr în care se nu cetim despre nenorociri singuratică sau în grupe. Omul prevădător, în particular însă fiecare tată de familie interesat nu va întârziă deci a se asigura în contra nenorocirilor corporale, ceea ce e cu atât mai ușor, că la asigurările ce se fac în contra nenorocirilor sunt foarte mici și nu are loc nici o cercetare medicală anterioară. Societatea națională (pe acții) de asigurare în contra nenorocirilor și pentru lucrători e primul institut patriotic, care se ocupă exclusiv cu această ramură specială de asigurare. Această societate posedă un capital pe acții întreg plassat de 1,000,000 coróne și dă publicului indigen privilegiu la acest fel de asigurare la un institut indigen, mai avantajos ca la ori care altul. A doua misiune, ce și-a impus acest institut e, dupăcum se pôte vedé din numirea sa „societate națională de asigurare în contra nenorocirilor și pentru lucrători“, a mijloci clasei de jos ce trăiesc în condițiuni mai moderate, asigurarea pe viată și anume prin aceea că pe lângă premii mici, ce sunt a se plăti săptămânal și pe lângă cel mai modest câștig, orice cercetare medicală se pôte asigura, și prin asta se pôte scuti de miserie atât pe sine, dacă ajunge la bătrânețe, cât și la mórte, familia sa. Despre afacerile institutului informațiuni mai deapropé dă anunțul, ce apare în partea inserțiunilor a fóiei noastre de astăzi. Il recomandăm deci atențiunii cetitorilor nostri.

Bibliografie.

A apărut nrul 1. din:

„Scóla populară“, organ pedagogic al reuniunii învățătorilor rom. gr. cat. din jurul Gherlei. Apare odată în

săptămână, joia. Editor și proprietar: Comitetul central. Redactor Ilariu Boros. Prețul de abonament pe an 3 fl., pe 1/2 an 1 fl. și 50 cr. Numărul 1 are următorii cuprins: La program de redacțiune. Să nu pierdem din vedere idealul nostru de I. Hodorén. Educațiunea spre ascultare. Câteva cuvinte despre isterie sau gălbănare, de Dr. Elefterescu. Din statistica instrucțiunii publice în patria noastră. Diverse. Posta redacției.

Articolul „La program“ din fruntea fóiei este următorul:

Suntem în pragul săntelor sərbători în vierea Domnului.

Adênc pëtrunși de spiritul iubirii lui Christos și momentuositate acestor zile am pus pe calea numărul 1 al organului nostru, inserând în fruntea acestuia pe sama tuturor cetitorilor și binevoitorilor noștri cuvintele: Sərbători fericite!

Acest spirit de iubire, — de care pëtrunși ne-am început cu ziua de aci munca pe-aminosă cauză a publicității — ne va conduce și în viitoriu într-o continuare ei.

Am început munca acesta, pentru că cu durere a trebuit să constatăm ba a constatăm întreg corpul învățătoresc și toți bărbaii iubitori de scóla lipsa unui organ de fac pentru învățătoria noastră. Acesta lipsă în timpul din urmă a fost atât de adênc simțită, încât învățătorii din raionul reuniunii gherlane înfățișaiți în adunarea generală din Beclén cu un cuget și cu una simțire au accuțat imperiositatea aparinței unui astfel de organ.

Cedând dorinței juste credem a face un bun serviciu nu numai reuniunii noastre ci tuturor învățătorilor și bărbaiilor interesați de promovarea și binele scólelor noastre — cea ce ne este scopul general — scoțend la lumină organul: „Scóla populară“.

În special nostru — precum l'am schițat acesta și în apelul îndreptat către stimatul public — va fi:

a) a cultiva pedagogia, ca știință și artă, comunicând tractate teoretice, din fiziologia, didactică și metodică, arătând documentul de a se pregăti cât se pôte mai corêspundătoriu la predarea lecțiunilor sale, dând schițe din istoria pedagogiei;

b) a comunica lecțiuni practice din fie-care obiect de învățământ, prelucrate încât să pôte după plan de model;

c) a ține corpul învățătoresc în curentul progreselor și reformelor, ce se fac în dominiul cel vast al educațiunii și instrucțiunii atât la noi în patrie cât și la alte popóre;

d) a nutri și desvolta spiritul de corporațiune între docenții și a-i informa asupra dispusețiunilor venite de la autoritățile școlare mai înalte și

e) a anunța aparițiunea opurilor pedagogice și literare la noi și preste tot în patrie și a face recenziunea ori și recomandarea celor mai de valóre.

Avênd în vedere exclusiv numai înaintarea învățământului, prin ținerea corpului învățătoresc în curentul desvoltării și perfecționării științelor pedagogico-didactice, binele și înflorirea scólelor noastre, facem și cu acesta ocașiune un călduros apel către toți binevoitorii instrucțiunii populare, să binevoiescă a ne spribili în acesta întreprindere a ne spribili în acesta organului nostru săptămânal, căruia i-am ficsat după împregiurări prețul cel mai moderat de 3 fl. pre an. Celelalte condițiuni de abonament se pot vedé în fruntea fóiei.

Gherla, la 6 Aprile, 1893.

Redacțiunea.

Dorim viața lungă nouéi reviste!

Loterie.

Sămbătă, 8 Aprile, 1893 n.

Timișóra: 72 7 49 6 8
Viena: 57 86 33 27 68

ad Nr. 420/1893.

[48] 1-3

Concurs repetit.

După ce în urma concursului publicat în Nr. 49 și consecutivi ai „Telegrafului Român” din anul 1892 nu s'au însinuat nici un concurent la postul de paroh din comuna Chirpăr, conform ordinului Preavenerabilului consistoriu ddo 9 Februarie a. c. Nr. 630, se scrie din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foia noastră „Telegraful Român”

Emolumentele împreunate cu acest post sistemisate prin sinodul parochial, asigură fiitorului paroh un venit anual în sumă de 400 fl. v. a.

Doritorii de a reflecta la acest post au a-și așterne suplicile concursuale instruite conform prescrierilor statutului organic la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul mai susindicat, îndatorindu-se tot odată ca amăsurat dispozițiilor §. 17 din regulamentul pentru parochii, să se prezenteze în biserică spre a cânta în strană și a cuvânta poporului.

Informațiuni mai detaiate cu pri-

vire la această parochie se pot lua de la oficiul protopresbiteral.

Agnita, la 16 Martiu, 1893.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Sabin Piso, protopresbiter.

Nr. 19—1893 Parochial. [47] 1-3

Publicațiune de licitațiune.

Comuna bisericăscă gr. or. Predeal în Bran, comitatul Făgărașului, voind a edifica din nou scôlă, scrie prin această licitațiune publică minuentă pe ziua de **25 Aprilie 1893 la 10 ore a. m. st. v.** la casa parochului local. Planul aprobat împreună cu preliminarul, precum și condițiunile, se pot vedea ori și când la președintele comitetului parochial, preotul Dumitru Tatulea în Predeal.

Prețul strigărei este de **1070 fl. v. a.** Materialul brut îl dă comuna bisericăscă Predeal. Vadiul cu 5% este a se depune înainte de licitare de către d-nii licitanți; ér minus oferintele are a-l întregi cu 10%.

Predeal, în 20 Martiu 1893 v.

La însărcinarea comitetului:

Dumitru Tatulea, Dionisie Ionică,
par. și preș. com. par. epitrop.

ad Nr. 28/1893 protopresb.

[44] 3-3

Concurs repetit.

Nevindu-se în urma concursului publicat în Nr. 116 și următorii din anul 1892 ai „Telegrafului român” nici un concurent calificat pentru întregirea parochiei de classa a III-a Găbud, tractul protopresbiteral gr. or. al Turdei, pe basa înaltului ordin consistorial din 12 Ianuarie a. c. Nr. 8633/1892 B., prin această se publică nou concurs pentru întregirea susnumitei parochii cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Venitul împreună cu acest post conform statoririi sinodului parochial din 9 Ianuarie 1891 este de 242 fl. 50 cr.

Reflectanții la acest post au a-și așterne până la termenul de mai sus cererile de concurs instruite conform regulamentulului pentru parochii, oficiului protopresbiteral mai jos semnat per Gyeres, în Agârbiciu.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Turdei, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Agârbiciu, 26 Februarie, 1893.

Petru Roșca,
protopresb.

[43] 3-3

Anunț.

La biserica română ortodocsă a Sf Treimi din Brașov, preurbiul Tocile, a devenit vacant un post de cântăreț. Cu acest post este împreună un salariu fics de 200 fl. v. a și venitul din tacsele stolare cantonale. Cântărețul servese în schimb cu al doilea cântăreț tot a două săptămână, atară de Duminecă și sârbători, când servesc amândoi cântăreții.

Doritorii de a ocupa acest post se adreseze către subscrisul comitet parochial și se se prezenteze odată în biserică spre a-și arăta desteritatea în cântări.

Cei ce vor dovedi desteritatea de a instrui pe tinerimea în cântările corale vor fi preferiți.

Brașov în 14 Martiu, 1893.

Comitetul parochial al bisericei române ortodocse a sf. Treimi din Brașov.

Vasilie Sfetea, Ión Suciu,
paroch și președinte. notariu.

Banca generală de asigurare mutuală „Transilvania”.**A XXIV-a adunare generală ordinară**

va avé loc **Duminecă în 16 Aprilie c. u. a. c. la 3 ore după prânđ** în sala de ședințe a comunității orașenesci (curtea sfatului).

Obiecte de pertractare sunt:

1. Darea de sémă despre afacerile anului 1892.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.
5. Sortiri de obligațiuni ale fondului de întemeiere.

Sibiiu, în 6 Martie 1893.

[41] 3-3

Direcțiunea.**Apa amară (Bitterwasser) Victoria de Buda.**

este după cum arată cifrele următoare

apa amară cea mai bogată și cu efect de pe continent

ea cuprinde 58.05 gr. părți constitutive stabile și cu efect în 1000 gr.; o cifră, la care n'a ajuns nici un alt izvor de apă amară.

Cumcă apa amară Victoria este cea mai abundentă în putere, între celelalte ape, rezultă din următoarea compunere de analize oficiose:

	In o mie grame	
	Suma tuturor părților constitutive fice	Conținutul de Magnesia cu acid sulfuric (sare constitutive fice amară.)
Izvorul Victoria de Buda	58.05	32.38
„ Rákócy	53.53	23.06
„ Franz Josef	52.29	24.78
„ Hunyady János	41.73	18.44
„ Elisabet	26.29	8.04
„ de apă amară de Püllnau	32.72	12.12
„ Saiduștzer	23.21	10.96

Apa Victoria se capătă în toate băcăniile.

Proprietariu: **IGN. UNGARN Sohn**
Budapesta.

[36] 9-10

Societatea națională pe acții

pentru asigurarea în cas de nenorocire și a lucrătorilor în Budapesta.

Capitalul acțiilor complet plătit 1,000.000 corone.

Societatea națională pe acții pentru asigurarea în cas de nenorocire și a lucrătorilor primesce pe lângă condițiunile cele mai culante asigurări pentru casuri de mörte, de invaliditate și pentru incapacitatea transitorie de câștig și anume:

1. Asigurări pentru casuri singuratice de nenorociri în și afară de profesiune.
2. Asigurări pentru casuri de nenorociri de tot felul în timpul unei călătorii pe mare sau a unei călătorii pe uscat.
3. Asigurări colective pentru nenorociri.
4. Asigurări pe lângă îndatorirea de garanție.

Societatea națională pe acții pentru asigurarea în cas de nenorocire și a lucrătorilor contractează asigurări pentru casuri de nenorocire între anul 20—60 al etății fără considerare la sex și fără cercetare medicală.

Pentru o durată de mai mulți ani a asigurării societatea oferă favoruri particulare.

Spre pildă:

Un avocat, bancher, funcționar de birou, învățător și un preot plătesc pentru o asigurare spre pildă de:

Corone 5,000 pentru cas de mörte à 0,50‰	corone 2,50
„ 15,000 „ invaliditate statornică à 0,70‰	„ 10,50
„ 5 „ pe di pentru incapacitate transitorie de câștig à corone 1,50	„ 7.—
la transacții de un an pe an	„ 20.—
la transacții de cinci ani (pe lângă plățirea de prime) pe an	„ 18.—
la transacții de zece ani (pe lângă plățirea de prime) pe an	„ 16.—

Societatea națională de asigurare în cas de nenorocire și pentru lucrători primesce mai departe asigurări pe viață, pe lângă plățirea de premii mici săptămânale, dela persoane care trăesc în împregiurări modeste familiare, precum funcționari de birou, industriași mici, lucrători etc.:

1. Pentru cazul de mörte pe lângă plățirea de premii în totă viața.
2. Pentru cazul de mörte pe lângă plățirea de premii pe timp hotărit.
3. Pentru casuri de supravețuire și de mörte pe lângă plățirea de premii pentru durată restrinsă.
4. Asigurarea de copii (zestre) pe lângă plățirea de premii în durată restrinsă.

Exemplu:

O persoană de 30 de ani pöte asigura pe lângă un premiu săptămânal de 20 bani pentru cazul încetării sale din viață un capital de 316 corone, pe lângă un premiu săptămânal de 40 bani $2 \times 316 = 632$ corone, pe lângă un premiu săptămânal de 60 bani $3 \times 316 = 948$ corone, pe lângă un premiu săptămânal de o coronă $5 \times 316 = 1580$ corone.

Deslușiri mai de-ăprope dau prospectele ce se pot căpeta la direcțiunea societății, mai departe la toți agenții primei societăți ung. gen. de asigurare, ai societății de asigurare vieneze și ai societății Franco-Hongroise, ca reprezentanți ai societății naționale de asigurare accidentală și pentru lucrători și la cerere se pot trimite la ori-cine gratuit și franco.

[46] 1-3

Sosirea și plecarea trenurilor dela Sibiiu.**I. Trenurile sosesc la Sibiiu.**

Dela Copșa (Budapesta, Predeal):

- La 4 ore 26 minute, diminéța, tren de persoane.
- La 12 ore 50 minute, ziua, tren de persoane.
- La 9 ore 23 minute, sara, tren micst.

Dela Făgăraș:

- La 7 ore 28 minute, diminéța, tren micst.
- La 8 ore 30 minute, sara, tren micst.

II. Trenurile plécă dela Sibiiu.

La Copșa (Budapesta, Predeal):

- La 7 ore 44 minute, diminéța, tren micst.
- La 4 ore 49 minute, ziua, tren de persoane.
- La 10 ore 17 minute, sara, tren de persoane.

La Făgăraș:

- La 4 ore 36 minute, diminéța, tren micst.
- La 1 órá 40 minute, ziua, tren micst.